

Bayer Zsolt: A vagonokról

2015 április 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ilyenkor persze mindig az a kérdés, érdemes-e felháborodni, hiszen ezeknek éppen az a céljuk. Hogy provokáljanak.

„Ilan Mor, Izrael Állam magyarországi nagykövete hívott meg pár napja a nagykövetségre; megtisztel?, hogy kíváncsi a véleményemre, egyúttal innen is puszilom a mandiner fideszes kommentel?it – remélem, most, hogy minden feltételezésük fényesen bebizonyosodott, legalább két vagonnal el?rébb soroltak.”

Fenti kis bejegyzést egy Ceglédi Zoltán nev? „közéleti szerepl?” ejtette meg Facebook-oldalán.

Fenti kis bejegyzés arról szól (arról akar szólni), hogy Ceglédi Zoltán szerint a tény, miszerint az izraeli nagykövet magához hívta csevejre, az antiszemiták szemében bizonyítékként fog szolgálni saját zsidóságára, és ebb?l következ?en ?t legalább két vagonnal el?bbre fogják sorolni a deportálandók listáján. Az antiszemiták pedig, akik azon túl, hogy antiszemiták, még gyilkos hajlamú és/vagy szándékú igazi nácik is, a fideszesek között keresend?k, mégpedig azon fideszesek között, akik kommentelik a Mandiner portál által idézett cikkeket. Meg hát úgy, különben is, érti mindenki, ugye? (És ezen a ponton aztán össze lehet kacsintani…)

Ilyenkor persze mindig az a kérdés, érdemes-e felháborodni, hiszen ezeknek éppen az a céljuk. Hogy provokáljanak. Ugyanezért fejtette ki a Lunacek nev? EU-képvisel? elvtársn? is az els? Békemenet kapcsán, hogy

ott antiszemiták meneteltek. ? is hazudott, aljas és szemét módon, de nemcsak úgy véletlenül, hanem ezzel a szándékkal. Az aljas és szemét provokálás szándékával. És Ceglédi is ezért hazudik aljas és szemét módon – ami persze mindezen túl attribútuma is ?neki. De ez a tudás nem segít a lényegben, ett?l még a kérdés ott marad a leveg?ben: Érdemes-e, szabad-e, kell-e ezen minekünk felháborodnunk.

Nincsen erre egzakt válaszom. Illetve csak annyi talán, hogy a felháborodás vérmérséklet dolga, úgysem szabályozható. Néhány dolog viszont tudható, és ilyenkor azokat biztosan érdemes felidézni.

A legfontosabb, hogy ezekben az ügyekben sincs új a nap alatt. Sajnos muszáj együtt élnünk olyanokkal – és elég régóta tart ez az áldatlan állapot –, akik számára az övékét?l különböz? bármilyen világkép egyetlen módon írható le: antiszemitizmussal és nácizmussal.

Az egyik (amúgy éppen err?l a gondolkodásról megismerhet? portálon) éppen most fut egy érdekes sorozat, Halálos tavasz ’45 címmel, amely azokról a m?vészekr?l (írókról, színészekr?l) szól, akiket az 1945-ös szovjet bevonulás, majd a kommunista hatalomátvétel után meghurcoltak. Eddig három történettel ismerkedhettünk meg, Szabó L?rincével, Fedák Sáriéval és Szeleczky Zitáéval. Mindhármójuk történetében egy közös vonás van: az új megszállás utáni meghurcoltatásuk hátterében minden esetben ott vannak a kor Ceglédi Zoltánjai meg Lunacekjei. Újságírók, firkászok, karikaturisták, senkiháziak. Ilyen alakok, mint Stób Zoltán újságíró, Békeffy István színm?író vagy éppen Gábor Andor. S hogy mondjunk egy igazi nagyságot is, hát például Szeleczky Zita meghurcoltatásában részt vett Major Tamás is. Gobbi Hilda javára legyen mondva, hogy amikor tétje volt, vagyis a népbírósági tárgyaláson semmilyen terhel?t sem mondott pályatársára. Kés?bb, a nyolcvanas években megírt önéletrajzában viszont már gond nélkül lefasisztázza.

Ami a lényeg: ilyenek mindig voltak, vannak és lesznek. Ezeket írja le hajszálpontosan egy öreg vicc, ha ismerik, bocs…

Kohn elhatározza, hogy meglátogatja Párizsban régi barátját, Grünt. Megváltja a vonatjegyét, és elindul. A sors úgy hozza, hogy egy hálókocsiban utazik egy gojjal. Leszáll az este, készül?dnek a lefekvéshez, és történetesen Kohné a fels? ágy. Elhelyezkednek, pár perc múlva Kohn leszól az alatta fekv? úrnak:

– Elnézést uram odalent felejtettem a szemüvegemet, megtenné, hogy feladja?

– Uram, természetesen, parancsoljon!

Pár perc múlva Kohn:

– Uram, ne haragudjon, nagyon röstellem, de a könyvemet is lent hagytam, feladná azt is, kérem?

– Uram, ez csak természetes, tessék parancsoljon!

Újabb néhány perc múlva Kohn ismét leszól:

– Uram, ne haragudjon, de látja ott a földön a koszos zoknimat? Megtenné, hogy kiviszi a mosdóba, és kicsit átlögyböli?

– Uram, ne haragudjon, de mindennek van határa!

– Jó, jó, bocsánat…

Másnap délután a vonat befut Párizsba, Grün várja Kohnt az állomáson.

– Szervusz, drága barátom, de régen láttalak! Mesélj, hogy utaztál?

– Ne is mondd, kérlek! Egész úton össze voltam zárva egy antiszemitával!

Na ezek vagytok ti, Ceglédikém. Puszilunk e helyr?l is…

Bayer Zsolt –magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló